

Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
SLUŽBA DRŽAVNE BEZBJEDNOSTI
SEKTOR SDB TUZLA

Broj: 15-144/95
Dana, 31.07.1995.godine

Z A P I S N I K

GRADJANIN: AVDIĆ NEDŽAD, sin Alije i Time, dj. Turković, rodjen 15.04.1978.godine u Zvorniku, stalno nastanjen u Sebiočini, opština Vlasenica, učenik, civil, neoženjen, trenutno nastanjen u Domu penzionera u Tuzli u sobi 130, je ovlaštenim službenim licima, na okolnosti zarobljavanja u Kamenici, opština Bratunac, i strijeljanja u Petkovcima, dao slijedeću

I Z J A V U

Do početka jula, odnosno do opštег četničkog napada na Srebrenicu stanovao sam u izbjegličkom naselju Slapovići, sedam kilometara od Srebrenice prema Zelenom Jadru. Ne znam tačno datum kada su Srbi napali na Srebrenicu, ali znam da se narod u Slapovićima skriva tri dana u skloništima dok su četnici granatirali Srebrenicu i okolna mjesta. Trećeg dana četničkog napada čuli smo da su četnici zauzeli kotu Biljeg i da se UNPROFOR povukao prema Srebrenici. Po saznanju vijesti da su četnici zauzeli Biljeg, stanovnici izbjegličkog kampa Slapovići napuštaju kamp i povlače se prema Sućesci i Srebrenici. Ja sam se sa svojom porodicom povukao u selo Vijogor kod Sućeske. U Vijogoru, nakon jedan dan, moja majka i tri sestre su otišle prema Potočarima u nadi da će naći zaštitu u kampu UNPROFOR-a, a ja sam sa ocem Alijom, po naredbi komande Armije, zajedno sa ostalim vojno sposobnim muškarcima otišao na Šušnjare. Na Šušnjarama je izvršeno postrojavanje, oko 15000 ljudi i manji broj žena, i krenuli smo prema Jagliću koji je od Šušnjara udaljen oko 2 km. Iz Jaglića kolona je krenula preko Buljima prema Kamenici kod Pobudja. Ja sam bio na začelju kolone, odnosno iza mene je bilo oko 1000 ljudi. U selu Kamenica naišli smo na četničku zasjedu i tu je došlo do presjecanja kolone. U Kamenici je poginuo veći broj ljudi, a mnogi su ranjeni od granata. Izvjestan broj naših ljudi je izvršilo samoubistvo. Medju odsječenom dijelu kolone manji broj ljudi je bio naoružan. Četnici su nas žestoko granatirali i putem megafona pozivali na predaju. U toj šumi kod Kamenice, po mojoj procjeni, poginulo je od 300 do 500 ljudi, dok je veći broj lica ranjeno. Nakon dan i noć provedenih u šumi krenuli smo i izašli na asfaltni put, gdje smo na mostu vidjeli četnike sa tenkovima i transporterima, koji su nam naredili da dignemo ruke u vis i da odložimo bombe, pištolje i marke ili ćemo u protivnom biti ubijeni. Po njihovoj naredbi svi smo postupili. Na asfaltnom putu su nas postrojili u pet redova dužine oko 100 metara. U stroju su bili i ranjenici. Poslije postrojavanja

Avdić Nedžad

00387929

jedan četnik nam je naredio da po dvojica u koloni trčimo prema Kravici sa uzdi-gnutim rukama i ispružena tri prsta. Trčali smo tako oko 3 km, a potom su nam naredili da posjedamo na jednu livadu, gdje nam je jedan četnik rekao da su oni iz Srbije i da će nas voditi u hangar i da ćemo biti razmijenjeni kada naše vlasti to budu tražile. Na toj livadi, po mojoj procjeni, bilo je oko 2000 ljudi. Poslije izvjes-nog vremena naredili su nam da legnemo na stomak, a da ruke izdignemo iznad glava i da aplaudiramo i uzvikujemo parole "Živio kralj", "Živjela Srbija". Dok smo to radili, stotinjak metara od nas u jednoj kući se čula pucnjava iz automatskog oružja. Sa te livade su nas, kasnije, u pet-šest kamiona prevezli u Bratunac gdje smo u istom pre-noćili. Sutradan su nas kamionima povezli prema Konjević Polju, a zatim prema Zvor-niku i Karakaju, a zatim su skrenuli navodno prema Tuzli. Ispod cerade sam vidio da su nas dovezli do neke škole u Petkovcima. Pošto cijelo vrijeme nismo ništa ni jeli ni pili tražili smo da nam dozvole da sidjemo sa kamiona i da nam daju vode ili da nas pobiju. Nakon jedan sat naredili su nam da sidjemo sa kamiona i da idemo u školu. Na putu od kamiona do škole četnik bi svakog zarobljenog udario puškom preko ledja. Tjerali su nas da uzvikujemo parole "Ovo je srpska zemlja", "Srebrenica je srpska oduvijek bila i biće". Smjestili su nas u 4-5 učionica gdje smo morali da sjedimo, a ko bi se podigao ili tražio vode četnici bi pucali u njega. Iz tih razloga ranjeno je 5-6 ljudi. Nakon izvjesnog vremena čuo sam četničke komande vani "hajde, dva, tri, pet balija". Čuo sam kad ih izvode, a ubrzo potom ispred škole čuo sam pucnjavu. U učionicu u kojoj sam bio ušli su četnici i pitali ima li ko iz Glogove, Kamenice, Cerske i Osmača. Ko god se javio izveli su ga i više se nije vratio. Negdje oko ponoći naredili su nam da po dvojica izlazimo navodno radi pregleda. Ja sam iz učionice izašao sa jednim nepoznatim čovjekom, zatim su mi naredili da se skinem do pojasa, a zatim su mi ruke vezali kanapom. Odatle mas vezane vode u druge učionice, a zatim jednog po jednog napolje. Iako u mraku, napolju sam video mrtve ljude i osjećao sam da gazim po krvi. Zatim su nas natjerali da se uz jednu dasku penjemo na šleper. Kada se kamion napunio, naredili su nam da sjednemo, a pošto nismo imali prostora da sjednemo, oni su počeli pucati po nama. Od škole kamion je kratko išao asfaltom, a zatim je skrenuo makadamskim putem uzbrdo. Ta vožnja je trajala najviše 10 minuta. Kada se kamion zaustavio jedan četnik nam je naredio da po petorica izlazimo napolje. Izvjesni Muhamed iz Bratunca uspio je odvezati ruke i pokušao je bježati, međutim četnik ga je ubio. Jedan meni nepoznat čovjek sa kamiona glasno se obratio četniku i rekao tebe i tvoju majku Stanu sam krio, a ti sad tako radiš sa nevinih ljudi, međutim on na to nije reagovao već je i dalje psovao nam balijsku majku i govorio da po petorica izlazimo. Kada je došao red na mene izašao sam sa kamiona čuo sam kad četnik govorи "ovo je borba na Alahovom putu, vas će Haris Silajdžić i mrtve da mijenja, hajmo pogledajte gdje ima mesta". Zatim nam četnik komanduje lezi i istog trenutka puca po nama. Ja sam na djelić sekunde ranije zaledao i tako izbjegao sigurnu smrt. Ranjen

Avgić XEDŽAD

00387930

sam od četničkog rafala iz AP u podlakticu desne ruke i u desnu stranu grudnog koša, ali radi se o lakšim povredama. Čuo sam stenjanje i jauke teško ranjenih ljudi. Poslije strijeljanja koje sam preživio četnici su izveli i drugu grupu sa kojom su na isti način postupili. Kada su završili sa strijeljanjem jedan četnik je rekao "hajde Jovo strogo sve da prekontrolišemo, svakom po jedan metak u glavu, ko je ukočen mrtav je, a ko je vruć on je živ". Zatim su po njihovoj procjeni pucali u leševe, mada nikoga rukama nisu dirali, a jedan od njih je rekao "jebes im mater, svi su mrtvi", a drugi "svi su dobro uhranjeni". Poslije toga četnici pale kamion i odlaze sa mjesta zločina. Ubrzo sam smogao hrabrosti i podigao glavu da vidim da li ima ko da se miče. Pet do šest metara od mene primijetio sam da se neko miče, pitao sam jesi li živ, a on mi je odgovorio da jeste i pozvao me da ga odvežem. Pošto sam se malo odmorio, preko mrtvih sam mu prišao i zubima mi je presjekao vezove na rukama, zatim sam ja njegove ruke pokušao odvezati i pošto nisam mogao, onda sam zubima presjekao dva veza dok su dva ostala. U tom trenutku čuo se zvuk kamiona koji se kretnao prema nama i smatrao sam da idu da potovare mrtve. Predložio sam tom čovjeku da se sklonimo sa mjesta dogadjaja u potok što je on i prihvatio. U potoku sam mu kamenjem presjekao vezove na rukama, a on mi je rekao da se zove Halilović Osman i da je rodjen 1960. godine u selu Sućeska, opština Srebrenica. Dok smo bili u potoku čuli smo da su četnici sa kamionom došli da pokupe mrtve. U zoru narednog dana, iz potoka smo se popeli na jedno brdo odakle smo vidjeli jezero i utovarivač kako kupi mrtve, gdje su nas strijeljali, dok je stražar sa puškom u ruci hodao po platou brane. Četvrti dan poslije strijeljanja ja i Osman Halilović smo uspjeli stići u Vitinicu gdje nam je pružena prva pomoć.

Dok sam bio u školi u učionici sam video ljude koje sam od ranije poznavao i to: Avdić Džemala mog amidžu, Isaković Hasu iz Pobudja, Malić Fehima iz Sebiočine, Hodžić Bekira, prevodilac kod UNPROFORA, iz Pobudja, izvjesnog Muhameda iz Bratunca povjerenika u Srebrenici, nastavnik geografije iz Srebrenice, izvjesnog Muniba.

Nemam više šta da izjavim, izjava mi je glasno diktirana i u formulaciji iste sam i sam učestvovao, te je prihvatom kao svoju i svojeručno potpisujem.

IZJAVU DAO:

Avdić Nedžad

Avdić Nedžad

ZAPISNIČAR:

Halil Izdarović

OVLAŠTENA SL.LICA:

Mijo Omerbegović

Kamil Mehmed